

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

9

2016

41 Kč / 1,60 €

A photograph of Ben Fitzgerald, a man with a beard and mustache, wearing a blue and black plaid shirt. He is holding a microphone in his right hand and gesturing with his left hand. He has a tattoo on his left forearm that reads "GARY KAMU GIBBONS WITH ME".

Ben Fitzgerald chce probudit Evropu

Dilema
amerických
voleb /6

29. KK
plná příběhů
a prorokování /11

Iráčtí uprchlíci
– co je nového? /16



6 Americké volby

Evangelikálové mezi dvěma kameny



8 Ben Fitzgerald

Boží hlas ve čtyři ráno



Příběh Tony Kalmové

Holandanka, která přináší vnitřní uzdravení

16

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Máme židy milovat víc než muslimy? Mojmir Kallus

křesťan a společnost

6 Americké volby a evangelikálové Tomáš Coufal

rozhovor

8 Už to tady máte Ben Fitzgerald

reportáž

11 Změní „síla, která mění svět,“ i nás? Tomáš Dittrich
14 Když námořníkům fouká do plachet Soňa Rovnaníková, Lucie Beštová

můj příběh

16 V Praze jsem postrádala radost Tony Kalmová
19 Myslela jsem si, že si už na kytaru nezhraju Lucie Tojnarová

křesťan a společnost

20 Projekt Generace 21: současný stav Jan Talafant

nad Biblií

21 Jákobův Jabok Pavel Bosman

povídka

22 Missa gratiae (Mše milosti) Dorota Molin

recenze

23 Na arše v šest Hana Pinknerová

připravujeme

■ téma: Osobní zbožnost

- ☐ Modlitba v soukromí a ve společenství
- ☐ Jak Bohu důvěřovat, i když mu nerozumíme
- ☐ Proč mě Bible neoslovuje a nebaví?
- ☐ Praktické tipy, jak trávit čas s Bohem

■ rozhovor: Maxim Maximov

- ☐ Zakladatel ruské křesťanské televize se nesmí vrátit do vlasti

Iráčtí uprchlíci v ČR

Aktuální stav projektu

20



ŽIVOT VÍRY

ročník 27 / září 2016

cena 41 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoliv měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentův 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka rádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem. Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>
Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

když jsem se svým známým debatoval o Pavlovi myšlence, že nad naším hněvem nemá zapadat slunce (Ef 4,26), překvapilo mě, že si myslí, že hněv je vždycky hříchem. Argumentoval slovy zapsanými u Matouše: „Soudu propadne každý, kdo se hněvá na svého bratra.“ (Mt 5,22b) Řada překladů Bible tam ale má něco navíc: „Soudu propadne každý, kdo se **bez příčiny** (nebo **zbytečně**) hněvá na svého bratra.“ Výraz chybí jen v méně významných skupinách rukopisů. Z obou míst je tedy vidět, že Písmo s lidským hněvem počítá.

Bible ale také mluví o hněvu Božím, a to velmi velmi často. Boží a lidský hněv propojuje Ježíš. Tento mistr pokory, který, ostouzen a pohrdán, nejen milován, prošel prachem záhumenků a často neměl kam složit hlavu, se hněval při nejružnějších příležitostech, a někdy nadmíru intenzivně.

Ježíšův hněv poznávali apoštolové, když nedokázali porozumět jeho učení, ale největším hromosvodem jeho hněvu se stali farizeové. Jim spílal, k nim se choval opravdu nevybíravě („obilené hroby“, to byla v oné době nadávka, urážka, i když to v jejich případě zároveň přesně sedělo). Čemu se v této věci máme od Krista naučit? Zajít na schůzi nějakých církevních funkcionářů a dát tam průchod svým negativním emocím nad tím, že se sice ohánějí Biblí, ale její duch jim zůstává cizí?

Nejnápadnějším výbuchem Ježíšova hněvu je zřejmě vyhnání prodávaců obětí z chrámu. Zhotovil si bič a vymrškal je i s jejich zvířaty. Zpěvračel stolky a rozházel jim peníze. K prodávacům holubů byl zřejmě mírnější, protože je sice vyhnal, ale aspoň jim vysvětlil, proč. Pokojná výslovná nářez to ale stejně nebyla.

Podle tabulky v celkové velmi praktické knize Rosse Campbella o hněvu dětí *Nechte mě být* (Návrat domů 1998), vykazovalo Ježíšovo nasupené chování řadu „v zásadě negativních“ i čistě „negativních“ rysů. K těm „v zásadě negativním“ patřily nepřijemné hlasité projevy (přestože to v Bibli není zmíněno, není možné, aby vyhánění směnárníků prováděl nasládlý hlásek vyjadřující pohnutí nad tím, že se dotyční chudáci dopustili tak špatných věcí).

K v zásadě negativním projevům Ježíšova hněvu patří podle Campbella ještě obrácení hněvu jinam než k jeho zdroji (prodáváci a směnárníci totiž byli jen nástroji velekněze a jeho zazobané rodinky, která si přivlastňovala podstatnou část zisku z chrámového kšeftování), emocionálně destruktivní chování, slovní napadání a házení předměty (sem bych si dovořil zařadit převrácení stolů a rozsydávání mincí). K vyložené negativním rysům podle Campbella náleží ničení majetku a fyzické útoky. Na škále devíti stupňů negativních projevů hněvu patří Ježíšovo chování sedmý nebo osmý stupeň (u Campbella na str. 51 je to 13. a 14. bod, protože do stupnice řadí i „pozitivní“ a „pozitivní a negativní“ projevy (jedna až šest)).

Vynikající psycholog, který svými výchovnými radami významně ovlivnil několik generací amerických a od sametové revoluce i českých křesťanských rodičů, svému Pánu bezděčně napařil špatnou známku z chování. Je jasné, že chybu musel udělat psycholog, ne Spasitel. Přijde mi to legrační, ale zároveň je to vážné. Svým „zlidštěným“ pojetím křesťanství dovádíme svou víru ad absurdum. Chceme být tak svatí, že se z nás stávají svatoušci a že naše normy svatosti jsou jiné než normy biblické, takže chceme napravit samého Boha. Z druhé strany, ale jedním dechem k tomu patří, že na sebe býváme tak hodní, že nikdo nikomu nic podstatného nevytkne, a když vytkne, je to bráno spíš jako necitlivost

a kdovíco ještě, čímž se vzdalujeme tomu, co Bible myslí chozením ve světle.

Závěr, k němuž došel křesťanský humanismus, zní: Hněv musíme oddělit od hříšníka a smíme se hněvat jen na špatný skutek. Myslím, že to může prakticky pomoci v tom, jak svůj hněv zvládat, ale Bůh se podle mě hněvá na hříšníka a nikoli na hřích. Hřích přece za nic nemůže, protože nemá žádnou zodpovědnost, za hřích může totiž právě

Blaze vám, cholerikové, neboť...

ten, kdo ho způsobil. Bůh neničí hřích, ale hříšníka, a nekajícího hříšníka zničí s věčnou platností. Právě v tom je hřích hrozný: Není špatný jen sám o sobě, ale má fatální potenciál zabít.

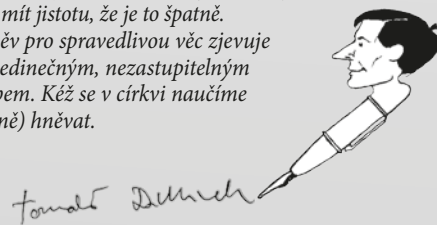
Boží hněv proti hříšníkovi je ale dobrý, hříšníkovi (i těm, kdo to sledují z odstupu) pomáhá poznat špatnost a pravou podstatu hříchu. Boží hněv je tedy (kromě toho, že je spravedlivý) předně pomocí pro nás, hříšníky, a to pomocí nezastupitelnou. Je to až krajní instance, protože Bůh nejdřív používá jemnějších metod, a k biči, popřípadě k palečnici (Komenského *Press Boží*) sahá, až když už není jiného zbylí. Je to krajní nástroj, ale může nás zachránit.

Je zajímavé, že Ježíš se nehněval, když se někdo choval nespravedlivě k němu, ale k druhým. Především ho ovšem popouzelo, jak se lidé chovali k Bohu. Proto se vytočil na prodávce a směnárníky v chrámě (uráželi Boží svatost a znevažovali Boží určení chrámu) a na farizeje (ztělesňovali falešnou představu Boha a sváděli tím druhé na scestí).

Ježíš v sobě spojuje Božství i lidství. Proto se hněval a proto dává oprávnění našemu spravedlivému hněvu. Dítě, dělá-li něco špatného, zoufale potřebuje, aby se na něj rodič rozhněval (ovšem, že spravedlivě a přiměřeně: Ef 6,4). I my potřebujeme, aby se na nás druzí, když v něčem pobloudíme, hněvali – zvlášť tehdy, kdy už nejsme situaci schopni správně nahlédnout ani sami, ani na základě rady kamaráda nebo známého.

Pokud máš cholerickou povahu, pokud se rozzlobíš snáze než druzí, je to určitě pozitivní vklad do života. Znamená to, že můžeš snadno projevit spravedlivý hněv a tím pomoci lidem, kteří to potřebují. Samozřejmě, každý dar může být zneužit, a proto se cholerický člověk potřebuje učit, jak svůj hněv zvládat, tj. jak se hněvat jen tam, kde Bůh chce. Bude to v situacích, kdy svým hněvem oslaví Boha nebo někomu pomůže nahlédnout bídu jeho hříchu. Knížka, kterou jsem jmenoval, Ti může pomoci s tím, že hněv nezavrheš jako takový, ale naučíš se s ním pracovat. Pavel Ti k tomu dává praktickou radu, když říká, že pokud se hněváš ještě druhý den, můžeš mít jistotu, že je to špatně.

Hněv pro spravedlivou věc zjevuje Boha jedinečným, nezastupitelným způsobem. Kéž se v církvi naučíme (správně) hněvat.



Máme židy milovat víc než muslimy?

Mojmír Kallus

Ježíš řekl, že jedno ze dvou největších přikázání je milovat svého bližního jako sebe samého, a když se ho alibisticky ptali, kdo je tedy náš bližní, odpověděl provokativním příběhem o milosrdném Samařanovi. Tehdejší pravověrný židům to muselo znít podobně, jako kdyby dnešním pravověrným křesťanům mluvil o – a teď si prosím dosadte sami (homosexuálech, muslimech, jehovistech,

katolicích, liberálních křesťanech, evangelikálních křesťanech...).

Takže máme milovat všechny stejně, to je jasné. Tuším ale, že v pozadí otázky v titulku (kterou mi jako téma tohoto úvodníku zadala redakce) možná je myšlenka odvozená od verše „čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry“ (Ga 6,10). Z něj plyne, že existuje jakási přirozená hierarchie. O vlastní rodinu se budu starat intenzivněji než o cizí lidi. Vzhledem k tomu, že vzdálenost mezi židovstvím a křesťanstvím se může jevit jako menší než mezi islámem a křesťanstvím, mohlo by se podle stejné logiky

uvedené pravidlo vztahovat i na židy. Neumím si úplně představit, jak by se to mohlo prakticky projevovat: Bavit se raději s židem než s muslimem? Jednoho pustit do domu, a druhého ne?

Považuji to za nebezpečnou myšlenku, protože je příliš zevšeobecnující. Ve skutečnosti někdo může mít hlubší povědomí a intenzivnější kontakty s židovskou kulturou a jiný zase s islámskou, a obojí může být v pořádku, když to odpovídá jeho povolání.

Hlásat evangelium židům?

Úkolem křesťana je všemi možnými způsoby zvěštovat spasení v Ježíši Kristu, a někteří naleznou své poslání v tom, že se seznámí s cizí kulturou, pěstují si citlivost na její projevy, přáteli se s jejími představiteli a hledají styčné body, které jim umožní nechat zaznít evangelium. Jeden se takto věnuje židům, jiný muslimům, další Romům a další třeba sekulárním Čechům.

Evangelizace samozřejmě není jediným modelem vztahu k příslušníkům jiného nábožen-

krátce

◆ Slovensko: evropské modlitby.

Slovenští křesťané z iniciativy „Tvoja věc“ zorganizovali web pro modlitby Zo srdca Európy. Každý týden slovenského předsednictví EU probíhají přímlyvy za jeden stát Unie. Na stránkách je v příslušném týdnu stručná informace o zemi, která je na pořadu, včetně minutové motivační videoinformace, kterou předávají různé osobnosti slovenského křesťanského světa včetně věřících poslanců. K modlitbám se nepřihlašuje, stačí se prostě modlit. Podle počtu zhlédnutí videí (60–300) se zdá, že se zapojují desítky až stovky modlitebníků.

ZO SRDCA  EURÓPY

Aktivita končí první lednový týden příštího roku modlitbami za Maltu, která předsednictví EU po Slovensku přezeme.
www.zosrdcaeuropy.sk

◆ **Smlouva s očima.** V květnu vznikla webová výzva Smlouva s očima. Podle Víta Šmajstrly, jednoho z organizátorů této iniciativy, je jejím cílem „motivovat křesťanské muže k zamýšlení nad vztahem



k internetu, sociálním sítím a mobilním telefonům“. Druhý z organizátorů, David Floryk, k tomu uvedl: „Dnešní křesťané jsou často více formováni názory ze zpravodajských portálů a sociálních sítí než Biblií. Tak tomu ale být nemá! Zakládáme proto síť křesťanských mužů, kteří se zaváží k dodržování uvedených pravidel při používání internetu a sociálních sítí.“ Zmíněných pravidel, která jsou uvedena na webové stránce, je sedm a vycházejí ze základní hygieny uživatelů internetu. Za iniciativou nestojí žádná organizace, oba protagonisté jsou členy KS Ostrava.
<http://smlouva-s-ocima.blogspot.cz>

◆ Karel IV. v Karlových Varech.

V rámci slavnostního zahájení lázeňské sezony v Karlových Varech 6. 5. v Grand-hotelu Ambassador zazněla vokální skladba Jindřicha Henryho Volfa s citáty z prvních dvou kapitol autobiografie zakladatele města Karla IV. Sólóvé party zapívali Kristýna Riljáková a Míra „Dědek“ Zábranský se sborem Vocal Band Q. Karlovarský symfonický orchestr, na jehož objednávku skladba vznikla, řídil Kryštof Marek. Pro kompozici skladby s karolinskou tematikou zvolil autor, který je členem KS Nejdek, náročnou vyznavačskou pasáž s biblickými citáty, připomínající marnost lidské slávy a upozorňující, že to, o co jde nejvíc, je věčný život v Ježíši Kristu. Autor si císařovy myšlenky k hudebnímu zpracování vybral, neboť se podle něj jedná o nadčasový text, který je aktuální i dnes.

Záznam červnové reprízy skladby lze zhlédnout na <http://jvolf.jdem.cz>.

◆ Britští křesťané k brexitu.

Arcibiskupové canterburský a yorský Justin Welby a John Sentamu sdělili po referendu, že bez ohledu na to, jak kdo hlasoval, musí Britové znovu promyslet, jaké hodnoty mají určovat jejich vztahy s druhými. Bez ohledu na to, jak kdo hlasoval, je třeba se „sjednotit v budování štědré, do budoucnosti pohlížející země. Musíme zůstat pohostinní a soucitní, stavět mosty a ne překážky.“ Energická kampaň před referendem podle nich způsobila řadu zranění. Arcibiskupové v této souvislosti volají po jednotě, naději a štědrosti, které Britům pomohou úspěšně zvládnout období přechodu. Zvou také k modlitbám za politické představitele jak britské, tak unijní.

Je zajímavé, že v téže době vydala prohlášení i britská Evangelikální aliance, které má velmi podobný obsah i důrazy.

◆ Festival Slezská lilie.

Šestý ročník křesťanského hudebního festivalu Slezská lilie proběhl v Ostravě 11.–12. 6. Festival vznikl z iniciativy římskokatolického faráře v Ostravě-Kunčickách a narostl na velkou akci, letos s tisíci účastníky. Koncertovalo se a kázalo na čtyřech místech. Na hlavní scéně u katedrály Božského Spasitele vystoupila slavná irská kapela Lona, která „keltský rock“ hraje od 90. let. Úspěch měl i proslulý polský sbor a kapela TGD či slovenská písničkářka Sima Martausová. Na závěr prvního dne festivalu byla na průčelí katedrály promítnuta až kyčovitě působivá videoprojekce s velikou holubicí. V Avion Shopping Parku bavil účastníky festivalu Pavel Helan, který přilákal i mnoho nakupujících. V kostele sv. Václava kázal P. Vojtěch Kodet a koncertovali Žamboši.

Do Kunčiček přišlo na nedělní mši přes 1000 lidí. Kázal slovenský kněz Marián Kuffa, který se věnuje Romům a vede je ke změně života. V programu festivalu bylo pamatováno na děti a rodiny.

◆ Charismatictí katolíci zaplnili brněnské výstaviště.

Katolická charismatická konference se už podesáté konala na brněnském výstavišti. Pětidenní akce, která skončila 10. 7., měla rekordních 7453 registrovaných účastníků plus 1450 dětí, z nichž bylo 920 na dětské konferenci. Dobrovolníků ve žlutých a oranžových tričkách („citrusů“) bylo přes 200.

Zátitu nad akcí převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle a náměstek hejtmána Roman Cely, finančně ji podpořil Jihomoravský kraj a statutární město Brno.

Jak uvedl hlavní host konference, Jeff Scaldwell z anglikánské církve, máme se pokusit jakoby vrátit se v duchu do rajske zahrady a se stejnou bezprostředností jako první lidé znovu objevit Boží přítomnost a jeho otcovské srdce. Scaldwell,

který do Česka jezdí opakovaně a slouží zde v různých církvích, mluvil ze svých osobních zkušeností. Jak Životu víry sdělil jeden z účastníků akce, byla jeho síla v tom, že dokázal předávat prožitky a emoce. Zaměřuje se na téma svobody. Nesvobodu zažil v době totality, kdy pracoval jako britský překladatel v NDR.

On i další řečníci (např. Vojtěch Kodet, Kateřina Lachmanová, Marek O. Vácha, Aleš Opatrný, Veronika Barátová) rozvíjeli téma „Před jeho tváří budeme žít“



(podle 6. kapitoly Ozeáše). Vedle přednášek a mší ke konferenci tradičně patřily semináře, čtvrtěčné posezení u vína, večer chval, koncert historické hudby a další pestrý program.

Od doby, co se konference koná v Brně, roste počet jejích účastníků. Tato akce, kde si to, co je zajímavé, najdou nejrozličnější zájemci, má výrazný vliv na českou církev.

◆ Vesnický festival s mezinárodní službou.

Pátý ročník NG festu se konal na fotbalovém hřišti v Javorníku nad Ve-



ství. Jsou legitimní různé projekty, ve kterých například židé a křesťané nebo muslimové a křesťané spolupracují na dosažení cílů, které sdílejí, aniž by jeden druhého aktivně získával pro svou víru. Tak je například možné vystupovat s židy proti antisemitismu a předsudkům nebo s muslimy proti různým projevům liberálního sekularismu. Při společné práci se lidé poznávají a vzniká důvěra a přátelství.

V případě úspěšného navázání vztahů důvěry například s židy nebo muslimy přichází ovšem důležité dilema: náboženský dialog versus evangelizace. Úcta k druhému, bez níž není možné rozhovor navázat, a pasáže z cizího učení, jimž můžeme přitakat a v nichž nacházíme příležitost pro uvědomění Ježíše, vedou přirozeně k určitým sympatiím s vírou toho druhého. Čím víc mu rozumíme, tím víc můžeme být v pokušení nároky evangelia rozředit. Známe křesťany, kteří natolik obdivují judaismus, že upadli do bludu, že židé Ježíše ke spasení nepotřebují. Podobné nebezpečí asi číhá na ty, kdo provozují dialog s islámem, i když v tomto případě nemám vlastní zkušenosti.

Jenže pokud rezignujeme na Ježíšovu výzvu ke kázání evangelia, selhali jsme i jako přátelé těchto lidí. Vždyť co je to za přitele, když tě nechá jít po cestě, o které ví, že tě do cíle nedovede?

Hranice mezináboženského dialogu

Samozřejmě musíme evangelium přinášet citlivě a brát v úvahu kulturní odlišnosti a v případě židovství nebo islámu také historii vzájemných vztahů, která je dlouhá a nevznívá pro nás zrovna příznivě. Křesťanství se nesmí šířit ohněm a mečem a není divu, že křížáci jsou do dnes zdrojem neblahých vzpomínek jak židů, tak muslimů. Ale pokud bych si měl vybrat mezi citlivým, empatickým diskutérem, který zapře evangelium, a mezi prostorečkým radikálem, jakými jsou typicky konvertité, musím nakonec dát za pravdu tomu druhému.

Vůbec právě na vztahu k těm, kteří opustili své původní náboženství a přijali Krista, se hodně

ukáže. Ať už jsou to mesiánští židé nebo tzv. MBB (muslim background believers – křesťanští konvertité z islámu), bývají velice (možná až nespravedlivě) kritičtí k náboženství, jež opustili, zato ale hoří pro evangelium. Nemile mě překvapilo, jak při nedávné debatě o islámu prof. Halík znevažil Lukáše Lhotana, bývalého muslima, který podle všeho upřímně následuje Krista. Já naopak někde tady vidím meze mezináboženského dialogu. Je dobré snažit se mluvit s tím druhým, rozhodně je to lepší než žít v předsudcích a šířit nesnášenlivost. Ale ne za cenu zrady svých vlastních, i když se chovají nemoudře.

Milujeme tedy všechny stejnou láskou, jakou nás učí Ježíš. Pomáhejme prakticky tomu, kdo je potřebný, mějme úctu k těm, kdo jsou jiní, a nezapomeňme hledat cestu, jak jim ukázat na Ježíše. Pokud jej přijmou, můžeme toho s nimi sdílet ještě víc jakožto s těmi, kdo patří do rodiny víry.



RNDr. Mojmír Kallus je ředitelem Institutu Williama Wilberforce (www.wilberforce.cz).

ličkou 30. 7. Akci pro více než 500 lidí uspořádal místní sbor ČCE a sbor CASD z Veselího na Moravě. Setkání bylo zaměřené na evangelizaci. Promluvil Daniel Fajfr, Miro Tóth a Petr Hůst, zahrály jiho-moravská kapela Way to go, slovenské skupiny Tretí deň a Prečo nie? nebo písničkář Pavel Helan.

Letošní novinkou byla masivní nabídka zdravotního poradenství na osmi stanovištích pod názvem Dotkní se nebe. Účastníci si mohli nechat změřit tlak a tep, hodnotu podkožního i viscerálního tuku, výdechu rychlost nebo metaboličtí věk. Údaje se zapisovaly na list papíru, jehož součástí byl také test životního stylu od Romana Uhrina vrcholící otázkami po duchovních aspektech života. Test se mohl stát východiskem pro rozhovor o zdravotních i o duchovních věcech a citlivě vedl k víře.

◆ **18. CampFest.** Čtyřdenní festival CampFest proběhl 4.–7. 8. na raňči Králůva Lehota na úpatí Nízkých Tater. Počet účastníků (přes 6700, o 300 více než loni) vedl železniční společnost ŽSR i RegioJet k tomu, že v obci během akce zastavovaly jimi provozované rychlíky. Na mezidominančním rodinném a mládežnickém festivalu probíhaly koncerty a setkání v pěti stanech. Jeden z nich byl věnován Romům, v dalším bylo místo pro program pro děti.

Významnými zahraničními hosty byla americká skupina Christafari nebo britská skupina Rivers & Robots. Ze Slovenska vystoupilo 18 kapel (např. eSPÉ, Tretí deň), z USA a z Británie čtyři (např. veterán popových chval Graham Kendrick), dvě z Česka (Kalwich a Melodive), po jedné z Polska a Ukrajiny. Kromě plenárních promluv slovenských řečníků ze tří církví (katolické, evangelické, letnických) se konalo 20 seminářů a diskusí, z toho

čtyři v Romském stanu. Účastníci mohli také zhlédnout muzikál, dva filmy nebo taneční vystoupení vynikajícího francouzského manželského páru Jeanvillových.



Účastníci dostali také možnost darovat krev. Zástupci Athletes in Action Slovensko a Spoločenstva evanjelické mládeže připravili pro účastníky i netradiční sporty.



V Biznis centru byla na prodej křesťanská literatura. Nad průběhem akce bdělo 200 dobrovolníků.

Tradiční součástí CampFestu je služba křesťanských poradců. V modlitebním stanu mohli účastníci přijmout modlitbu. Probíhal také „Davidův stánek“ jako ochutnávka tohoto typu služby. Členové českého hnutí prorocky obdarovaných lidí Orli vedli nepřetržitou modlitební stráž za průběh festivalu.

Tajemnice KMS Hana Pospíšilová okomentovala atmosféru CampFestu pro Život víry takto: „Přišlo mi to jako v Božím království: Šel jsi po louce, kolem hory, a z každého stanu zazníval jiný druh chvály. Byla tam velká jednota, nedělaly se žádné rozdíly v tom, kdo je z jaké církve.“ Pospíšilová zvlášť ocenila službu poradců, modliteb za uzdravení i prorokování konkrétním zájemcům: „Působilo

to, že vzdor tisícům účastníků měl CampFest osobní rozměr.“

Mediálním partnerem CampFestu je také Život víry.

◆ Spor katolických VIP nad vraždou

kněze. Pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka odsoudil za vraždění šestaosmdesátiletého francouzského kněze Jacquesa Hamela v kostele Saint-Étienne du Rouvray den po tomto teroristickém činu, 27. 6. S odkazem na statistiky upozornil na nebyvalý nárůst násilí proti věřícím ve Francii. Duka také připomínal na sto tisíc nevinně vězněných, mučených a vražděných křesťanů každý rok v mnoha státech světa. „V situaci, které čelíme, nestačí jen slova lítosti a semknutosti, ale je zapotřebí, aby od slov došlo také ke skutečným krokům opravdové obrany a ochrany těch, kteří jsou vedeni jak ovce na porážku,“ komentoval to pražský arcibiskup.

Ředitel odboru vnější komunikace pražského arcibiskupství Milan Badal pak v ČT v této souvislosti uvedl, že islamismus a islám jsou si podobnější, než se zdá. Proti tomu se ohradil prezident České křesťanské akademie a farář



Tomáš Halík, který postuloval, že tím Badal nahrává islamistům.

Sekulární server Echo24.cz v textu pojmenovaném „Škoda, že Halík nenabídl svůj text časopisu Islámského státu“ o „význačných představitelích současného křesťanství“ uvedl: „... když jsou ochotni hledat všude možné v zásobárně současné sekulární rétoriky, jen aby nemuseli připustit, že jejich víra je cílem útoku, pak

nemá jejich víra v současně podobě nárok na přežití.“

◆ Bohoslužba katolíků s muslimy.

Před Plečnickovým chrámem Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech demonstrovalo 10. 8. asi 80 muslimů proti nedávným teroristickým činům v Evropě. Demonstrace navázala na chrámovou bohoslužbu, které se zúčastnila i část protestujících muslimů.

Organizátoři se snažili protest napojený na bohoslužbu zorganizovat jinde (např. u sv. Ludmily na náměstí Míru), ale nenašli pochopení u místního kléru.

Není jasné, kdo byl pořadatelem demonstrace. ČT24 ani MF Dnes nikoho neuvádějí, Echo24 jako organizátorku jmenuje Romanu Červenkovou z centra Al Firdaus, osobu, ne instituci.

Jednotné tištěné transparency s protiteroristickými hesly však ukazovaly k něčemu jinému, než je spontánní aktivita skupinky místních muslimských věřících. Pro zvýšení počtu účastníků museli dorazit i konvertité ze zahraničí. Červenková je konvertitkou k islámu a na internetu před časem vyjádřila souhlas s právem šaría, např. s kamenováním hříšníků.

Pro pravověrné muslimy je účast na křesťanském shromáždění často brána jako praktikování modlářství. Vinohradský farář Jan Houkal jim vyšel vstříc a zařadil neutrální písně, kde není jmenován Kristus. Kázání bylo také umírněné, zaměřené do „vlastních“ řad. Muslimové po modlitbách neřekli „amen“, a byli tak číst pasivními účastníky shromáždění.

Pražské arcibiskupství uvítalo iniciativu muslimů, že chtějí odmítnout zločiny, které jiní páchají ve jménu jejich náboženství. Muslimové se podle něj mohou účastnit bohoslužby, společná modlitba muslimů a křesťanů nicméně není možná z teologického hlediska.